

Qabul qilindi: 15.11.2024
28.12.2024

Chop etildi:
UDK:808.54

QADIM ARABLARNING ILK BADIY TA'BINI SHAKLLANTIRGAN OMILLAR

Djurayeva Feruza Shukurovna

Oriental universiteti

Sharq tillari kafedrasi dotsenti (PhD)

THE FACTORS THAT SHAPED THE EARLY ARTISTIC TASTING OF THE ANCIENT ARABS

Djuraeva Feruza Shukurovna

Oriental University Associate Professor (PhD) of the
Department of Oriental Languages

ФАКТОРЫ, ФОРМИРОВАВШИЕ РАННИЙ ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ ВКУС ДРЕВНИХ АРАБОВ

Джураева Феруза Шукровна

Университет Oriental

Доцент (PhD) кафедры восточных языков

Annotatsiya: Maqolada tarixi izzoq ming yillarga tutash arab johiliya adabiyoti, undan keyingi ilk o'rta asrlardagi nasriy va nazmiy asarlarning bu qadim xalq tamaddunida paydo bo'lishi sabablari va arablarning eng qadimiylaridan mavjud bo'lgan yuksak badiiy ta'bi manbalari ilmiy tahlilga tortilgan.

Kalit so'zlar: arab adabiyoti, nasr, nazm, til, mental, qadim, badiiy, ta'b, arablar.

Abstract: The article scientifically analyzes the reasons for the emergence of Arab Jahili literature, the history of which dates back thousands of years, and the subsequent early medieval prose and poetry works in this ancient civilization, as well as the sources of the high artistic taste of the Arabs, which existed since ancient times.

Key words: arabic literature, prose, poetry, language, mental, ancient, artistic, taste, Arabs.

Аннотация: В статье научно анализируются причины возникновения арабской джахилийской литературы, история которой насчитывает тысячи лет, и последующие раннесредневековые прозаические и поэтические произведения в этой древней цивилизации, а также источники высокого художественного вкуса арабов, существовавшего с древнейших времен.

Ключевые слова: арабская литература, проза, поэзия, язык, ментальный, древний, художественный, вкус, арабы.

KIRISH

Arab adabiyotining eng ilk namunalari ikki xil: she'riy va nasriy shaklda mavjud bo'lgan va ularning har ikkalasi og'zaki adabiyot edi. Arab johiliya adabiyotidan she'riyat namunalari bizning kunlargacha ko'p hajmda yetib kelgan. Bu adabiyotning paydo bo'lishi va rivojlanishi, uni davrlashtirish haqida ko'plab ilmiy taxminlar mavjud. Arablarning johiliya adabiyoti, xususan she'riyat, 16 asrdan boshlab ko'plab Yevropa sharqshunoslarining, 19-asr ikkinchi yarmidan

boshlab rus sharqshunoslarining e'tiborini ham tortgagan.

Johiliya she'riyati dunyo ilmiy hamjamiyatida eng ko'p o'rganilgan va tadqiqotlar olib borilgan mavzulardan hisoblanadi. Ammo, taassuf bilan aytish lozimki, arab qadim nasri johiliya arab she'riyatichalik adabiyotshunoslar va adabiyot tarixchilari nazarini tortmagan.

Shu o'rinda ta'kidlash joizki, arab adabiyoti ilk yoki kech o'rta asr adabiyoti tom ma'noda arab xalqining notiqlik mahoratini turli shakllarda, turli maqsadlarda ishlatsanini namoyish etadi. Bu esa o'z

fairuz.djuraeva@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0007-9603-1643>

navbatida, qadim arab notiqligida ko‘plab an’analar hamda e’tibor qaratilishi kerak bo‘lgan ko‘p sonli jihatlarni o‘rganish ehtiyojini vujudga keltiradi. Bunday qadimiyatga ildiz otgan an’analar va o‘ziga xos xususiyatlarni arab xalq genetikasi va tilga mahoratidan ayri o‘rganib bo‘lmidi.

Arablarning o‘rta asr manbalarida johiliya, ilk islom va ummaviy xalifalar davrlari adabiyoti, uning shakllari va namunalari haqida ko‘plab ma’lumotlar berilgan va ular arablarning eng qadim zamonlaridagi adabiy merosi haqida zamonaviy asrlarda amalga oshirilgan ilmiy ishlar uchun eng muhim manba vazifasini bajarib kelmoqda.

ADABIYOTLAR TAHЛИLI VA METODOLOGIYA.

Oxirgi yillarda ilk o‘rta asrlar arab notiqligi, qadim arablarning tilga mahorati tarixi Kembrij universiteti olimasi T. Qutbuddin¹ asarida yoritildi. Arab poetikasi bilan shug‘ullangan L.Jons², M.V.Vij³, L.Harblar⁴ balog‘at ilmini tushuntirishda ham arab larning badiiy nutqdagi mukammalliklariga ham to‘xtalgan. Z.Mubarak⁵, J.Zaydon⁶, Sh.Dayf⁷, H. al-Faxuri⁸ kabi arab olimlari o‘rta asrlar arab noitiqligi haqida umumnazariy ma’lumotlarni bergen. Mazkur davr arab notiqligi namunalarini bevosita o‘rgangan arab olimlari sifatida Ihsan an-Nas⁹, Ahmad al-Havafiy¹⁰, Muhammad Abu Zahra¹¹, Ahmad Hasan az-Zayat¹², Ismoil Ali Muhammaddir¹³ni ko‘rsatish mumkin.

TAHLIL VA NATIJALAR. Ilmiy kuzatishlarimizga ko‘ra, arablarning tili va adabiyotiga bag‘ishlangan deyarli barcha asarlar eng avvalo bu sahroyi xalqning geografik hududiy joylashuvi, Arabiston yarim orolidagi tabiat manzarasi, ko‘hna zamonlardagi arab kishisining hayot tarzi, uning shafqatsiz tabiiy sharoitlardagi

¹ Qutbuddun T. Khutba: The Evolution of Early Arabic Oration in Classical Arabic Humanities in their own Terms: Festsschrift for Wolfhart Heinrichs. Ed. Beatrice Gruendler and Michael Cooperson. – Brill, 2008. – P. 176-273.

² Jones L.G. The power of oratory in the medieval Muslim world. Cambridge University Press, 2012.

³ Wege V.M. Arabic rhetoric: main idea, development, parallelism, and word repetition" (2013). EWU Masters Thesis Collection.

⁴ Harb L. Arabic Poetics: Aesthetic Experience in Classical Arabic Literature. – New Jersey: Princeton University, 2005.

زكي مبارك، النثر الفني في القرن الرابع الهجري، ج-1، مؤسسة الهنداوي، القاهرة، 1934.

جرجي زيدان، تاريخ أدب اللغة العربية، مؤسسة الهنداوي للتعليم والثقافة، 6. (http://www. hindawi. org)

tinimsiz kurashlari, o‘zaro qabilaviy munosabatlar, qadim an’analar haqida ma’lumot berishdan boshlanadi.

Ilk o‘rta asrlar arab nasrini, arablarning eng ilk davrlardagi nasr haqidagi tasavvurlarini tushunish uchun adabiyotlarda nima sababdan aynan shunday tanishtiruvchi, ma’rifiy ma’lumotlar berilgani diqqatimizni tortdi..

Arablarning nasriy yoxud nazmiy merosi islomdan avvalgi davrlardanoq mavjud bo‘lgani, bu eng qadim adabiyotdan johiliya she’riyati bizning kunlargacha ko‘p yetib kelgani, ammo manbalarda islomdan avvaldanoq arablarda nasr va uning turli ko‘rinishlari mavjud bo‘lgani haqida takror-takror qayd etiladi.

Johiliya adabiyoti bugungi kun arabshunoslari-yu, adabiyotshunoslarini hayratga solarli darajada adabiy me’yorlarga solingani, yoki arablarning so‘z san’atidan faxrlanishlari va bundaylarga yuksak ehtiromi, ulardagi balog‘at va fasohatli kalom tushunchalari – bularning barchasi arablarning ehtimol tarix qayd qilinmagan davrlardayoq badiiy ta’bga ega bo‘lganliklari faktini tasdiqlaydi.

Bunday adabiy tajribaning boshi qayerda? Uning paydo bo‘lishi qanday ro‘y bergen?

“Johiliyatda arab qabilalarining ko‘p qismi sahrolarda muqim ham yashashgan. Biroq ularda hayotlarini tartibga soluvchi nazorat qiluvchi umumiyl qonunlar, davlat va jamiyat yo‘q edi. Badaviylar maishiy muammolaridan eng kattasi, biroq eng zaif ko‘rinishda zohir bo‘ladigani - qo‘sni qabilalarning bosqinlari, g‘oratlari edi. Bundan tashqari, insonning ruhiyati, kayfiyati, moli-joni, istaklarini himoya qilish, tilda o‘zaro nasl-nasab uchun raqobatlashish, o‘zlarini maqtob faxrlanish,

⁷ شوقي ضيف، تاريخ الأدب العربي، دار المعرفة، القاهرة، 1960

⁸ Аль-Фахури X. История арабской литературы. Т.1. Пер. с арабского. – Москва: Изд-во иностранной литературы, 1959.

⁹ احسان الناس، الخطابة العربية في عصرها الذهبي، دار المعرفة، القاهرة، 1963.

¹⁰ أحمد محمد الحوفي، فن الخطابة، ط 4، دار نهضة مصر للطباعة والنشر، القاهرة، 1978.

¹¹ الإمام محمد، أبو زهرة، الخطابة (أصولها، و تأريخها في أزهر عصورها عند العرب)، دار الفكر العربي، الكويت، 1980.

¹² أحمد حسن الزيات، الأدب العربي و تاريخه، دار المعرفة، ط 4، بيروت، 2008.

¹³ الدكتور إسماعيل علي محمد، فن الخطابة و مهارات الخطيب، دار الكلمة للنشر والتوزيع، القاهرة، 2016.

fazilat sohiblari ekanliklarini isbotlash kabi mavzularda ular so‘z san’atiga ehtiyojmand edilar”¹⁴ yoki “Johiliya arablari yashagan hayot sharoiti ularning yuksak mahorat bilan badiiy matn yaratishlariga yetarlicha imkon yaratib bergen. Ularning bir-birlari bilan atroflarida kechayotgan hodisalar, bir-birlarini bog‘laydigan ijtimoiy; bir yagona qabila a’zolarining ichida yoki bir-biriga ittifoqdosh qabilalarning birga - turli-tuman masalalarni hal etish va maslahat qilish uchun yig‘ilishlari; yoki yovlashayotgan qabilalar o‘rtasidagi nizolarni tugatish, ixtiloflarni bartaraf etish uchun majlislar, elchilar va turli delegatsiya - vakillar jamoasini yuborishni talab qiluvchi turli munosabatlar, katta umumqabila marosimlari kabi ko‘plab tadbirdar bo‘lib turgan va bularning barchasida keng qamrovli ishlar taqdim etilgan. Tilga olingan jamiki ishlar, vaziyatlarning hammasi fasih qavl va balig‘ iboralarga tayangan holda olib borilardi. Bulardan tashqari, kunduzlik muammolar nihoyasiga yetgach, tunda o‘tagidan tungi suhbatlar, olovlar atrofida zinch bo‘lib doira qurishlar, yoki salqin shabadaga ko‘krak tutib yurishlar - barchasi san’atga iqtidorli talantlar, ularning adabiy faoliyatini mashq qildirishlari uchun oltin fursatlar tayyorlar, yaratish edi. Ya’ni, yig‘ilganlarda hayrat, taajjub uyg‘otish uchun sabab bo‘la oladigan narsalar - qissalar, xabarlar yoki badiiy ta’birda o‘z mayl - istaklari, iqtidoriga mos ravishda nasr yoki nazmda ijodlarini namoyon etardilar. Har bir yuksak kalom sohibini ruhlantiradigan narsa, bu ularni kattayu kichik, erkagu ayol eshitishi ediki, shu e’tirof kuchi bilan mahoratlarini yanada charxlar edilar.”¹⁵

Qadim arablarning badiiy ta’b me’yorlari zamonlar osha sayqallanishi sabablari mashhur zamonaviy arab yozuvchisi va tanqidchisi tomonidan yanada aniqroq ta’riflangan: “Kimki johiliya asriga va unga taalluqli xabarlarga murojaat qilsa, bu oxirgi shakldagi nasrning o‘sha paytda arablar hayotida muhim rol o‘ynaganini ko‘radi, chunki johiliya arablari aniq o‘z tarixi, otliq chavandozlari-kavaleriyasi, voqeal-hodisalari, shohlari haqidagi qissalariga haddan ortiq qiziqar edilar. Tunda o‘z chodirlari atrofida yig‘ilib vaqtlarini shularga bag‘ishlashar, ular orasida

qo‘shni millatlar, xalqlar bilan aralash afsona va asotirlar haqida xabarlar aylanar edi. Payg‘ambar siyrasida Nazr bin al - Haris al-Makkiiy qurayshliklarga fors qahramonlari Rustam va Isfandiyor haqidagi qissalarni so‘zlab bergani keltiriladi¹⁶.

XULOSA

Arab adabiyotshunoslarning johiliya arablarining kundalik ijtimoiy hayot tarzi haqidagi ushbu ma’lumotlari arablardagi badiiy ta’bning manbalari, islomgacha bo‘lgan davrlardayoq ularda mukammal adabiyotning paydo bo‘lishi va shakllanishi haqida quyidagicha ilmiy taxmin qilishga izn beradi:

birinchidan, arab kishisining so‘z san’atiga ulkan hirsi va badiiy ta’birda boshqalarni lol qoldirish orqali ular qalbini zabt etish istagi ularga tug‘ma instinct sifatida berilgan;

ikkinchidan, bunday nufuzli qobiliyatning mukammallahuvi, taraqqiy etishi uchun qadim arablar yashagan ijtimoiy muhit va maishiy hayot tarzi katta imkoniyatlar yaratgan;

uchinchidan, tug‘malik va mental qadriyatlarning har kunlikda sayqallanib borishini ular o‘rtasidagi qizg‘in va kuchli raqobat muhiti talab etган.

to‘rtinchidan, arab tilining katta geografik hududlarda tarqalgani va bu tilning katta lug‘at boyligiga ega ekanligi va badiiy vositalar yaratishga imkoniyatlaridir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. Qutbuddun T. Khutba: The Evolution of Early Arabic Oration in Classical Arabic Humanities in their own Terms: Festsschrift for Wolfhart Heinrichs. Ed. Beatrice Gruendler and Michael Cooperson. – Brill, 2008. – P. 176-273.
2. Jones L.G. The power of oratory in the medieval Muslim world. Cambridge University Press, 2012.
3. Wege V.M. Arabic rhetoric: main idea, development, parallelism, and word repetition” (2013). EWU Masters Thesis Collection.

¹⁴ الوسيط في الأدب العربي و تاريخه، تأليف الشيخ الإسكندرى والشيخ مصطفى عانى (1919)، ط١، ص. 21.
¹⁵ تأريخ الأدب الجاهلى، الجزء الاول، تأليف الدكتور على الجندي، مكتبة الجامعة العربية، بيروت، 1966، ص. 133.

¹⁶ ضيف 'شوفي' تأريخ الأدب العربي / العصر الإسلامي ('') 1963 دار المعرفة، ص. 15.

4. Harb L. Arabic Poetics: Aesthetic Experience in Classical Arabic Literature. – New Jersey: Princeton University, 2005.
5. زكي مبارك، النثر الفني في القرن الرابع الهجري، ج- 1، مؤسسة الهنداوي، القاهرة، 1934.
6. جرجي زيدان، تاريخ أدب اللغة العربية، مؤسسة الهنداوي (للتعليم و الثقافة، القاهرة)، 2012. (<http://www.hindawi.org>)
7. شوقي ضيف، تاريخ الأدب العربي، دار المعارف، القاهرة، 1960.
8. Аль-Фахури X. История арабской литературы. Т.1. Пер. с арабского. – Москва: Изд-во иностранной литературы, 1959.
9. إحسان الناس، الخطابة العربية في عصرها الذهبي، دار المعارف، القاهرة، 1963.
10. أحمد محمد الحوفي، فن الخطابة، ط 4، دار نهضة مصر للطباعة والنشر، القاهرة، 1978.
11. الإمام محمد، أبو زهرة، الخطابة (أصولها، و تأريخها في أزهر عصورها عند العرب)، دار الفكر العربي، الكويت، 1980.

